

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
10 У 8429/16
27.12.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Даниловић, председника већа, Тије Бошковић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Мајом Панић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А., Б.Б. и В.В, сви из, које заступа Никола Јасика, адвокат из Инђије, Краља Петра I бр. 10, против туженог Републичког геодетског завода Републике Србије, ради поништаја решења 07-3 број 952-02-22-4016/2016 од 26.04.2016. године, у предмету катастра, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.12.2018. године донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког геодетског завода Републике Србије 07-3 број 952-02-22-4016/2016 од 26.04.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републичког геодетског завода Републике Србије, Београд, Булевар војводе Мишића 39, да тужиоцима А.А., Б.Б. и В.В, сви из, надокнади трошкове управног спора у износу од 33.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена на решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Инђија, број 952-02-13-111/2014ц од 16.03.2015. године, којим је одбачен предлог за упис заложног права у смислу члана 107. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, на основу решења о извршењу Основног суда у Сремској Митровици, Посл.број И-4417/13 од 26.12.2013. године, на свим некретнинама на кат.парцели број ..., које су власништво Г.Г. из ..., уписаним у лист непокретности број ... КО ... - део ..., у корист тужилаца.

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.05.2016. године и поднесцима од 11.08.2016. године и 27.10.2016. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа, указујући да су надлежном органу дана 12.06.2014. године, сагласно одредби члана 124. Закона о државном премеру и катастру, поднели уредан предлог за упис zaloжног права на основу решења о извршењу Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Инђији, Посл.бр. И-4417/13 од 26.12.2013. године. Сматрају да је тужени, доносећи оспорено решење, погрешно тумачио одредбу члана 124. наведеног закона, јер, по мишљењу тужилаца, недостављање доказа о уплати таксе, како је то тужиоцима било наложено, не представља услов за одлучивање о поменутом захтеву, већ је сагласно одредби тада важећег Закона о државном премеру и катастру ("Сл.гласник РС" бр. 65/2013), било потребно приложити уз захтев исправе које представљају доказ о постојању правног основа за упис траженог права, те се само такви докази могу сматрати потребним доказима, док доказ о уплати таксе није неопходан услов за одлучивање о захтеву за упис права. Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на њихову штету, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи или у спору пуне јурисдикције реши предметну управну ствар на начин предложен у петитуму тужбе, као и да обавезе туженог да тужиоцима надокнади трошкове и то за састав тужбе у износу од 33.000,00 динара, састав предлога за одлучивање у смислу члана 23. Закона о управним споровима, са увећањем за заступање три странке 100%, у укупном износу од 99.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене јавне расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произлази да је тужени одбио жалбу тужилаца, налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је, на основу одредбе члана 126. став 3. Закона о државном премеру и катастру ("Сл.гласник РС" бр. 72,09, 18/10 и 65/13) у вези са чланом 124. став 3. истог закона, одбацио предлог тужилаца од 13.06.2014. године за упис zaloжног права који су тужиоци поднели надлежној Служби за катастар непокретности Инђија. У проведеном поступку, како из списка произлази, утврђено је да је првостепени орган, поступајући по предметном захтеву, тужиоцима доставио Опомену број 952-02-13-111/2014ц од 04.12.2014. године, којом је наложено тужиоцима да у року од десет дана од дана достављања Опомене, уплате републичку административну таксу у износу од 290,00 динара и таксу за услуга коју пружа Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Инђија у износу од 20.000,00 динара, коју је пуномоћник тужилаца примио дана 05.12.2014. године. Како тужиоци у остављеном року нису поступили по наведеној Опомени, првостепени орган је Закључком од 27.01.2015.

године наложио подносиоцима захтева да у року од 15 дана од дана достављања, уплате наведене таксе као и у Опомени од 04.12.2014. године, уз упозорење на последице непоступања, који Закључак су тужиоци примили дана 04.02.2015. године. Како у остављеном року тужиоци нису поступили по Закључку од 27.01.2015. године, првостепени орган је ожалбеним решењем од 16.03.2015. године одбацио поднети захтев. Одлучујући у поступку по жалби, тужени орган је нашао да је правилно закључивање првостепеног органа да предметни захтев није уредан и да тужиоци нису приложили потребне доказе о плаћеној републичкој административној такси и доказ о плаћеној такси за пружање услуга Републичког геодетског завода, у смислу одредбе члана 124. став 3. Закона о државном премеру и катастру у вези члана 126. став 3. истог закона.

Одредба члана 124. став 1. Закона о државном премеру и катастру ("Сл.гласник РС" бр. 72/09, 18/10, 65/13), прописано је да уредан захтев за упис права у катастар непокретности мора да садржи: податке о подносиоцу захтева; назив катастарске општине и означавање непокретности за коју се тражи упис, према подацима катастра непокретности и стварно право или промену за коју се захтева упис. Ставом 2. истог члана, прописано је да се уз захтев за упис у катастар непокретности прилажу исправе за упис у оригиналу, овереном препису или овереној копији. Према ставу 3. истог члана, ако захтев за упис није уредан, или ако уз захтев нису приложени сви потребни докази, подносиоцу захтева наложиће се закључком да у одређеном року захтев уреди, односно приложи потребне доказе.

Одредба члана 126. став 1. Закона о државном премеру и катастру, прописано је да се захтев усваја и дозвољава упис, кад су испуњени услови прописани овим законом, и кад је захтев у складу са садржином поднесене исправе, а ставом 3. истог члана прописано је да се захтев за упис одбацује, између осталог, ако подносилац захтева у одређеном року захтев не уреди и не приложи потребне доказе сходно члану 124. став 3. овог закона.

Одредба члана 14. став 1. Закона о Републичким административним таксама ("Сл.гласник РС" бр. 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12), прописано је да ако обвезник који је дужан да плати таксу, органу непосредно поднесе захтев уз који није приложен доказ о плаћеној такси у прописаном износу, осим у случају уплате у готовом новцу код ДКП, одговорно лице органа надлежног за пријем захтева затражиће од обвезника да поднесе доказ о уплати прописане таксе у року од десет дана од дана подношења захтева и упозорити га на последице неплаћања таксе, о чему се на поднетом захтеву сачињава забелешка, а према ставу 2. истог члана, ако захтев, уз који није приложен доказ о плаћеној такси у прописаном износу стигне поштом, одговорно лице органа надлежног за пријем захтева позваће обвезника писменом опоменом да, у року од десет дана од дана пријема опомене, плати прописану таксу и таксу за опомену и упозорити га на последице неплаћања такси. Према ставу 3. истог члана, ако обвезник, у року из ст. 1. и 2. овог члана, не поднесе доказ да је такса уплаћена у прописаном износу, наплата прописане таксе и таксе за опомену из става 2. овог члана врши се пре уручења затраженог решења или друге исправе, односно пре саопштења обвезнику да је радња извршена. Ставом 4. истог члана, прописано је, да ако обвезник из ст. 1. и 2. овог члана не поднесе доказ да је прописана такса, као и такса за опомену, уплаћена, надлежни

орган ће обавестити обвезника када спис буде донет, односно радња извршена и, ако таксе не буду уплаћене и доказ о томе достављен надлежном органу, по истеку десет дана од дана обавештења обавестити Пореску управу и приложити потребне доказе, ради покретања поступка принудне наплате.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа, са разлога што је првостепени орган у поступку доношења ожалбеног решења, извео погрешан закључак да захтев за упис zaloжног права треба одбацити, на основу одредбе члана 126. у вези са чланом 124. Закона о државном премеру и катастру ("Сл.гласник РС" бр. 72/09, 18/10, 65/13), јер тужиоци по позиву првостепеног органа да доставе доказ о плаћеној републичкој административној такси и доказ о плаћеној такси за пружање услуга Републичког геодетског завода, нису поступили. Наиме, одредбом члана 124. ст. 1. и 3. Закона о државном премеру и катастру, прописано је шта захтев за упис права у катастар непокретности мора да садржи да би се могао сматрати уредним, по коме би орган могао да поступа, као и могућност надлежног органа да ако захтев за упис није уредан, или ако уз захтев нису приложени сви потребни докази, подносиоцу захтева наложи закључком да у одређеном року захтев уреди, односно приложи потребне доказе.

Имајући у виду цитиране одредбе члана 124. ст. 1. и 3. Закона о државном премеру и катастру и одредбу члана 14. Закона о републичким административним таксама, према оцени Управног суда тужени и првостепени орган у доношењу оспореног и ожалбеног решења учинили су битну повреду правила поступка, и погрешно применили материјално право. Наиме, неплаћање административне таксе у конкретном случају, нити таксе за пружање услуга Републичког геодетског завода, не представљају законом прописани услов за оцену уредности самог захтева за упис права у катастар у смислу члана 124. став 1. наведеног закона, нити у смислу члана 5. став 1. Правилника о висини таксе за пружање услуга Републичког геодетског завода ("Сл.гласник РС" бр. 116/2013), већ може представљати основ за обавештавање таксеног обвезника о могућности покретања поступка принудне наплате дуговане таксе уколико исту не плати у остављеном року, при чему је и одредбом члана 3. Правилника о висини таксе за пружање услуга Републичког геодетског завода, прописано да републичку административну таксу на захтев и на жалбу наплаћује Завод у складу са законом којим су уређене републичке административне таксе, с обзиром да је одредбом члана 4. Правилника обвезник таксе за услуге које пружа Завод (по захтеву или службеној дужности) подносилац захтева, односно лице у чију корист се проводи промена. Такође, одредбом члана 5. став 1. наведеног правилника, нису прописани услови за уредност предметног захтева за упис zaloжног права, већ је прописано да се такса плаћа истовремено са подношењем захтева, односно пре извршења услуге. Како је првостепени орган, супротно цитираним одредбама закона ожалбеним актом одбацио поднети захтев за упис у катастар, а тужени у поступку по жалби, жалбу одбио оспореним решењем, то су са изнетих разлога, оспорено и ожалбено решење донети уз повреду закона на штету тужилаца.

Оцењујући захтев тужилаца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да за овакав начин одлучивања нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима, имајући у виду природу спора, као и то да је потребно да управни органи отклоне повреду правила

поступања учињене у доношењу оспореног и ожалбеног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу одредаба чл. 40. ст. 2. и 42. ст. 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. У поновном поступку тужени орган ће донети ново, законито решење, имајући у виду правно схватање и примедбе суда у погледу поступка изнете у образложењу ове пресуде, којима је везан у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

Имајући у виду донету одлуку, суд је оценио да је основан захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора, те је тужиоцима на име састава тужбе досудио износ од 16.500,00 динара, увећан за по 50% за заступање више лица, односно у укупном износу од 33.000,00 динара, у складу са Тар. бр. 43. и 46. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), па је применом члана 154. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 72/11, 49/13 – одлука УС, 74/13 одлука УС, 55/14 и 87/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд тужиоцима није признао трошкове на име састава предлога за одлучивање у смислу члана 23. Закона о управним споровима, и то у износу од 16.500,00 динара, будући да је наведени предлог истакнут у поднетој тужби, сачињеној од стране истог адвоката, који их заступа у овом управном спору и за који састав тужбе су већ признати трошкови управног спора као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.12.2018.године, 10 У 8429/16

Записничар
Маја Панић,с.р.

Председник већа-судија
Весна Даниловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић